

ВИХОВНИЙ ЗАХІД: ” МОЄ СЕЛО-МОЯ КОЛИСКА ”

Пісня “Пахне рідне село”

Пахне рідне село тишиною лугів
і роздоллям небес, і піснями гаїв,
І полями, де сонячне світить чоло,
І полями, де сонячне світить чоло!..

Приспів: І хлібом, і цвітом,
і прадідом-дідом
Пахне рідне село,
Моє рідне село.

Вийшло рідне село на жнива й сінокіс,
Заспівало село на весіллях дзвінких...
По просторах живих вітерцем провело.
По просторах живих вітерцем провело!

І хлібом, і цвітом,
І прадідом-дідом
Гріє душу село,
Моє рідне село.

Будить рідне село і зорю, і росу.
Я любов до землі все життя пронесу.
Все, що бачу навкруг,— все в мені проросло,
Все, що бачу навкруг,— все в мені проросло!

ВЕДУЧИЙ 1. Село... Село. Краса моя і сила,
Мій незів 'ялий вічний первоцвіт,
Душі моєї сонячне розкрилля.
Мойого серця неосяжни й світ.

ВЕДУЧА 2. Дзвін колосків дозрілої пшениці!
Доріжка у м 'якому спориші,
Вода цілюща з отчої криниці,
Високість хліборобської душі.

ВЕДУЧИЙ 3. Гніздо лелече на білявій хаті,
Рожевий мак у білих картоплях,
Маленькі ніжки в прохолодній м 'яті
Торують стежку на великий шлях.

ВЕДУЧА 4. Усе таке буденне і незвичне,
Таке святе, що в серці не вмістить.
Не куплене за гроші, не позичене,
Дароване на вічність — не на мить

ВЕДУЧИЙ 5. Село... Село. Краса моя і сила,
Мій вічний, незів 'ялий тпервоцвіт.
Спасибі, щодля мене ти відкрило
Закон тяжіння рідної землі.

ВЕДУЧА Стримана і ніжна у своїй красі наша сторона. Багато бачила дуже багато їй довелося пережити за свою історією поки стала такою якою бачимо її зараз
Дорогі наші гості запрошені шановні друзі

ВЕДУЧИЙ Про своє рідне село Положево продовжить розповідати Пех Олександр

ВЕДУЧА Далі запросимо розповісти про своє село Замшани, ратнівський район розповідатиме Кручковський Олександр

ВЕДУЧИЙ 25. *В селі я умиваюсь сонячним промінчиком,
А спати зіронька вечірняя кладе.
Я знаю кожну грудочку, камінчик,
Стежина рідна в майбуття мене веде.
Живуть в селі дід, бабуся,
А з ними поруч і мої батьки.
Додому отчого я повертатись часто буду,
Тут хорошеє мені. І хоч би що кажи,
Ніхто не дасть тобі у відчаї прожити,
Лиш пам'ять про село ти збережи.
По-іншому зі мною і не може бути.
Це не життя без чистих ранків, тихих вечорів.
Село моє, не зможу я тебе забути,
Як посміхаєшся ти в ранішній зорі.*

ВЕДУЧА Отже друзі в подорож. Ми мандруємо в село Журавлини презентує Лавринюк Артем

ВЕДУЧИЙ Колиска Полісся село Соловичі презентує Сервачинський

ВЕДУЧА

Рідне село... Столиця мого дитинства... Тут пахнуть росами світанки, мелодій новидзвонюють джерела, зустрічаючи день, рідні могили і навіть повітря, якого більше немає ніде. І тоді, коли уже/під ногами не чорна земля, а сірий асфальт, душею людина все одно лине в колиску свого дитинства — село.

Давно в селі я не живу,

*Не рву в саду доспілі вишні,
Що відійшли, як дні колишні
І тихо ойкнули в траву.
Живу я в місті. Тут сім 'я.
А там в селі, черпаю сили.
Зовуть мене туди здаля
Святі місця, святі могили.
Я дякую своїм батькам,
Які добра мене учили.
Не обмину ніколи я
Святі місця, святі могили.
Всі негаразди у житті
Переживу, бо маю сили, —
Я не один — зі мною всі
Святі місця, святі могили.*

ВЕДУЧИЙ Далі на шлях пролягає село Стобухівка презентує Яринчук

ВЕДУЧА Ми наближаємося до села Мельниця багатого своєю історією і славними людьми презентує Стратійчук

ВЕДУЧИЙ 27. *Село моє завітчане!*

*З тобою навек я звінчана:
Твого обеліска скорботою,
До сьомого поту роботою.
Людського тепла щирим подихом,
Героїзмом і в праці подихом.
З твоєї жаги і любові,
Як колос тугий у полі
Моя наливається доля.
Брунькується серце піснею
І радістю променистою.
Земле моя крилата!
З тобою я щедра й багата.
В тобі мого роду коріння,
Візьми ж моїх дум устремління,
Прийми ж моє щире слово,
Земле моя колоскова!
Село моє, колиско моя*

ВЕДУЧА На березі річки Турія розмістилось невелике але багате історією село Вишнів презентує Лазарук Іван

ВЕДУЧИЙ Наша подорож продовжується в село Череваха
розповідає Смічік

ВЕДУЧИЙ . Рідне село. Ти найкраще. Закутане осінніми туманами,
засипане білими снігами, заврунене зеленими садами навесні ічи в
золотому серпанку сонця влітку, коли хвилюється пшеничний лан, —
завжди ти гарне. Припаду до грудей твоїх, коли не стане сили чи
занедужаю. Скроплю уста водою твоєю джерельною, коли спрага
долатиме. Уклін до земний тобі, рідне мое!

Дякуємо за увагу всього найкращого